

คำวินิจฉัยของ พลโท จุล อติเรก ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ที่ ๖๓/๒๕๔๓

วันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๔๓

เรื่อง ขอให้วินิจฉัยอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (คณะกรรมการ ป.ป.ช.) ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๖ ว่ามีอำนาจในการตรวจสอบการวินิจฉัยร่างพระราชบัญญัติ และการกระทำของนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง หรือไม่

ข้อเท็จจริงตามคำร้องได้ความว่า นายทองก้อน วงศ์สมุทร และคณะ ได้เข้าชื่อกันร้องขอต่อประธานวุฒิสภา ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๐๔ เพื่อขอให้มีมติถอดถอนนายชวน หลีกภัย นายกรัฐมนตรี และนายธารินทร์ นิมมานเหมินท์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ออกจากตำแหน่งเพราะมีพฤติการณ์ต่อว่าจงใจกระทำการใช้อำนาจหน้าที่ขัดต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ มาตรา ๓๐ มาตรา ๔๘ มาตรา ๒๐๑ มาตรา ๒๐๕ และมาตรา ๒๑๒ กรณีขอความช่วยเหลือทางวิชาการและการเงินจากกองทุนการเงินระหว่างประเทศ ซึ่งขัดต่อรัฐธรรมนูญ มีการแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวกับการเงินเพื่อให้มีการรวมบัญชีทุนสำรองเงินตราซึ่งขัดต่อกฎหมายการเงินที่นายชวน ฯ และนายธารินทร์ ฯ อ้างความจำเป็นในการแก้ไขวิกฤติการณ์คลัง ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติเงินตรา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เพื่อนำทรัพย์สินของประชาชนที่มีกรรมสิทธิ์ร่วมไปชำระหนี้กองทุนฟื้นฟูฯ ขัดต่อรัฐธรรมนูญหลายมาตราและบริหารราชการแผ่นดินที่ขัดต่อมาตรา ๒๑๒ ด้วย ทั้งได้เสนอร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ฯ ขัดต่อรัฐธรรมนูญอีกหลายกรณี อันเป็นความผิด

ประธานวุฒิสภาเสนอให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการได้ส่วนตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๐๕ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๖๓

คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้พิจารณาแล้วว่าคณะกรรมการ ป.ป.ช. จะมีอำนาจได้ส่วนและมีความเห็นว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้นมีข้อความขัดต่อรัฐธรรมนูญหรือไม่ และการกระทำของนายชวน ฯ และนายธารินทร์ ฯ ขัดต่อรัฐธรรมนูญหรือไม่ จึงขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๖

ปัญหาที่ต้องพิจารณาเสียก่อนว่า คำร้องที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณา วินิจฉัยนั้นเข้ากรณีตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๖ หรือไม่ รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๖ บัญญัติว่า “ใน กรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ขององค์กรต่าง ๆ ตามรัฐธรรมนูญ ให้องค์กรนั้นหรือประธานรัฐสภา เสนอเรื่องพร้อมความเห็นต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อพิจารณาวินิจฉัย” เกี่ยวกับกรณีนี้ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ซึ่งเป็นองค์กรตามรัฐธรรมนูญเห็นว่ามีปัญหาเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของตนเอง จึงเสนอเรื่องขอให้ ศาลพิจารณาวินิจฉัย แต่ศาลรัฐธรรมนูญจำเป็นต้องพิจารณาเรื่องที่ขอให้พิจารณาวินิจฉัยนั้นเป็นปัญหา ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๖ หรือไม่ด้วยเช่นกัน

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๐๑ (๑) ซึ่งบัญญัติว่า “คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต แห่งชาติ มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้ (๑) ใ้สอบสวนข้อเท็จจริงและสรุปสำนวนพร้อมทั้งทำความเห็นเสนอ ต่อวุฒิสภามาตรา ๓๐๕” กล่าวคือ เสนอผลการไต่สวนให้วุฒิสภาทราบว่ามีมูลหรือไม่ เพียงใด นอกจากนี้พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ ก็ได้บัญญัติในส่วนที่เกี่ยวกับการไต่สวนไว้ ดังนั้นการดำเนินการไต่สวนเรื่องการพิจารณาวินิจฉัยร่างพระราช บัญญัติต่างๆ รวมทั้งไต่สวนการกระทำของนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังตามคำร้องนั้น เห็นว่าคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจตามรัฐธรรมนูญ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย การป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ อยู่แล้ว ซึ่งยังไม่มีปัญหาในการปฏิบัติหน้าที่ แต่ถ้าได้ดำเนินการไต่สวนตามที่รัฐธรรมนูญและกฎหมายต่างๆ ที่ให้อำนาจแล้วมีปัญหาเกิดขึ้น จึงจะเข้า กรณีมีปัญหาเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ขององค์กร ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๖ เมื่อยังไม่มีปัญหาเกิดขึ้น ศาลรัฐธรรมนูญจึงไม่มีอำนาจรับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัยได้

อาศัยเหตุผลดังได้พิจารณาแล้ว จึงให้ยกคำร้อง

พลโท จุล อติเรก

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

LIART

Legislative Institutional Repository of Thailand